

РЕШЕНИЕ

№ 5736

гр. София, 29.10.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 41 състав, в публично заседание на 25.10.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Луиза Христова

при участието на секретаря М. Велева, като разгледа дело номер **7513** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 - 178 от Административно -процесуалния кодекс във вр. с чл. 40 от Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ):

Образувано е по жалба на СНЦ „Център на НПО в Р.“, със седалище и адрес на управление [населено място],[жк], представлявано от Г. М. Д., срещу Решение № РД 04-48/03.07.2012 г. на Изпълнителния директор на Агенция за социално подпомагане към Министерство на труда и социалната политика (АСП към МТСП) в частта, в която е отказано предоставяне на достъп до обществена информация по т.2 от заявление с вх. №б3-311/21.09.2011г.

В жалбата се твърди, че частичният отказ за предоставяне на обществена информация по т.2 от заявлението е незаконосъобразен и немотивиран. Моли съда да отмени обжалваното решение в оспорената част по съображенията изложени в жалбата, като признае правото на достъп до поисканата обществена информация в исканата от него форма. Претендира присъждане на разноски. В съдебно заседание жалбоподателя се представлява от адвокат Т., чрез който поддържа оспорването.

Ответникът не се представлява в съдебно заседание, но в писмени бележки чрез адвокат Ф., оспорва жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - С. град, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

На 20.09.2011 г., жалбоподателят - СНЦ „Център за НПО в Р.“, е подал заявление с вх.

№63-311/ 21.09.2011г. за достъп до обществена информация, по реда на Закона за достъп до обществена информация /ЗДОИ/ до АСП към МТСП, с което е поискал да му бъде предоставено копие на хартиен носител на информация за дейността на АСП към МТСП, а именно - в областта на европейските програми и проекти, относно г-жа С. С., Главен експерт в отдел „МО”, Дирекция „МСПЕИ”, с работно място [населено място], както следва: 1. Длъжностна характеристика на длъжността Главен експерт в отдел „МО”, Дирекция „МСПЕИ”, с работно място [населено място]; 2. Всички подадени от С. декларации по чл.12 от Закона за предотвратяване и разкриване на конфликт на интереси, които са публични и трябва да са публикувани в интернет страницата на АСП; 3. Какво висше образование притежава – образователно-квалификационна степен, специалност, учебно заведение, година на дипломиране; 4. Специализации, курсове и други образователно-квалификационни форми, които имат връзка със заеманата длъжност в АСП.

На 07.10.2011 г. с изх. №63-311 е изведено Решение на ИД на АСП към МТСП, с което се предоставя частичен достъп до обществена информация по заявление с вх. №63-311/21.09.2011 г., в което ответникът е разяснил, че на основание чл. 34 от ЗДОИ, предоставя под формата на копие на хартиен носител, исканата информация за дейността на г-жа С. С. с изключение на личните и данни, съгласно декларация с вх. №243-635/04.10.2011г. за пълно несъгласие за предоставянето им. Със същият изх. №63-311/07.10.2011г., ответникът изпраща и отговор, с който е разяснил на жалбоподателя, че екземпляр от длъжностните характеристики се връчват на служителите при назначаване, както и че се подписват и декларации по чл.12, т.1 и т.2 във вр. чл.13 от Закона за предотвратяване и установяване на конфликт на интереси, като също така е разяснено на заявителя, че подадените декларации от г-жа С. С. са публични и публикувани в Регистъра на декларациите по чл.12, т.1 и т.2 от ЗПРКИ на електронната страница на АСП под №152. ИД на АСП е отговорил също така, че г-жа С. отговаря на минималните изисквания за заемане на длъжността Главен експерт, съгласно Единния класификатор на длъжностите в администрацията и е минала задължително обучение „Въведение в държавната администрация”.

С влязло в сила решение по адм.дело № 8964/11г. на АССГ, 1-ви състав, е отменен частичния отказ на изпълнителния директор на АСП за предоставяне на достъп до обществена информация по т.1, 2 и 3 от заявление с вх. № 63-311/21.09.2011 г. и административната преписка е върната на изпълнителния директор на АСП за ново произнасяне по посочените точки от цитираното заявление на СНЦ „Център за НПО Р.” при спазване на задължителните указания на съда по прилагането на закона.

С решение № РД 04-48/03.07.2012г. на изпълнителния директор на АСП към МТСП е предоставена типова длъжностна характеристика за длъжността, заемана от г-жа С., както и е посочено образованието и специалността ѝ, учебното заведение, в което са придобити, обучението, което е преминала, и е декларирано, че същата отговаря на изискванията за заемане на длъжността „главен експерт”. Отново не са предоставени декларациите на г-жа С. по чл. 12 от ЗПРКИ (в редакцията преди изм. на заглавието) с аргумент, че същите са публични, тъй като са качени на интернет страницата на агенцията.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: Оспореното решение е връчено на жалбоподателя на 09.07.2012г. с обратна разписка. Жалбата, предмет на настоящото производство, е

подадена в АССГ на 19.07.2012 г. с вх. №17342. Ето защо, жалбата е подадена в срока по чл.149, ал.1 АПК, от легитимирано лице по чл. 147, ал.1 от АПК и срещу подлежащ на оспорване административен акт, поради което е процесуално допустима.

Жалбата е ОСНОВАТЕЛНА по следните правни съображения:

Обжалваният частичен отказ за достъп до обществена информация, е издаден от компетентен административен орган - Изпълнителния директор на АСП към МТСП, който е задължен субект по смисъла на чл. 3 от ЗДОИ.

Исканата със заявлението информация за предоставяне на хартиен носител на всички подадени декларации по чл. 12 от ЗПРКИ от г-жа С. С., главен експерт в отдел „МО” на дирекция „МСПЕИ” към АСП се явява обществена информация съгласно чл. 2 от Закона за достъп до обществена информация.

Съгласно разпоредбата на чл.59 ,ал.2, т.4 от АПК административния акт следва да съдържа правните и фактически основания за издаването му. В разпоредбата на чл.37, ал.1 от ЗДОИ са изброени основанията за отказ от предоставяне на обществена информация. Нито едно от тях не е посочено в оспореното решение. В свое писмо от 30.08.2012г. ответникът е посочил, че исканата информация не е предоставена на хартиен носител поради отказ на г-жа С. относно предоставянето на личните ѝ данни. Приложена е нейна декларация в този смисъл, както и декларации по чл. 12, т.1 и 2 от ЗПРКИ от 30.01.2009г. Настоящият състав счита, че препращането към достъп до декларациите чрез интернет страницата на АСП и позоваването на отказа на г-жа С. да се предоставят личните ѝ данни, по същество представлява отказ на изпълнителния директор на АСП да предостави посочената информация.

Съдът счита за немотивиран доводът на административния орган за отказ от предоставяне на обществена информация чрез индиректно позоваване на чл. 37, ал.1, т.2 от ЗДОИ. Тази норма предвижда ограничаване на достъпа до обществена информация при наличие на изрично писмено несъгласие за предоставяне на обществена информация, засягаща интересите на трето лице, освен в случаите на надделяващ обществен интерес. Безспорно е, че декларациите по чл.12, т.1 и 2 от ЗПРКИ съдържат информация, част от която представлява „лични данни” по смисъла на чл.2, ал.1 от Закона за защита на личните данни. В същото време, от самата декларация е видно, че С. е заявила „пълно несъгласие да бъдат предоставени каквито и да са данни” за нея във връзка с процесното заявление. От друга страна в заявлението си жалбоподателят изрично е изложил съображения за надделяващ обществен интерес, които не са били обсъдени от ответния орган в оспореното решение, въпреки дадените от съда указания в тази посока в съдебното решение по адм.дело № 8964/11г. на АССГ, 1-ви състав. Не са изложени и никакви правни съображения, от които да е видно защо ответникът приема, че предоставянето на поисканата обществена информация би засегнало интереси на С.. Във всеки случай при наличие на основание за отказ да се предостави обществена информация или такова за ограничаване достъпа до нея, административния орган е длъжен да го конкретизира в мотивите си, като уточни текстово, коя от хипотезите на чл.37 се изпълва от приетите за установени фактически основания във връзка с процесното заявление за достъп до обществена информация. В случая в оспореното решение и отговор, не е посочено конкретното основание от множеството алтернативни такива, което е послужило като фактическо и правно основание за издаването му. Този пропуск е особено съществено нарушение на административнопроизводствените правила, тъй като нарушава императивното изискване за форма на административния

акт и е основание за отмяната му, на осн. чл.146,т.2 във вр. с чл.59,ал.2, т. 4 от АПК. Това е така, тъй като този пропуск възпрепятства от една страна упражняването на съдебен контрол, а от друга е пречка за упражняване на правото на защита на адресата на акта. Освен това, дори да се приеме, че не е налице надделяващ обществен интерес, ответникът е следвало да приложи чл. 37, ал.2 от ЗДОИ, съгласно който в случаите по ал.1 се предоставя частичен достъп само до онази част от информацията, достъпът до която не е ограничен.

Не може да бъде споделен и вторият довод на ответника, че декларациите са публични и са достъпни чрез интернет страницата на АСП. Видно от представеното от жалбоподателя извлечение от Регистъра на декларациите по ЗПРКИ в АСП, направено от интернет страницата на АСП, в него са посочени само имената и длъжностите на лицата, които са подали декларации по този закон, но не и самите декларации. Ответникът не е ангажирал никакви доказателства за твърдението си, че декларациите са достъпни чрез посочената страница, нито е предоставил информация как практически да се осъществи този достъп. Дори и да се приеме, че такъв достъп е възможен, ответникът е следвало съгласно чл. 27, ал.1 от ЗДОИ да се съобрази с предпочитаната форма за предоставяне на достъпа до обществена информация, посочена в заявлението, а именно – копие на хартиен носител. Изключения от това правило са допуснати в същата разпоредба, но ответникът не се е позовал и не мотивирал приложимостта на нито едно от тях в оспореното решение.

С оглед изложеното, жалбата срещу процесния частичен отказ за предоставяне на достъп до обществена информация, обективиран в решение изх. № РД 04-48/03.07.2012г. на Изпълнителния директор на Агенция за социално подпомагане към Министерство на труда и социалната политика, се явява основателна. След отмяната на оспорения административен акт, преписката следва да бъде върната на компетентния орган за произнасяне по заявление на СНЦ „Център за НПО Р.“, със седалище и адрес на управление [населено място],[жк], представлявано от Г. М. Д. с вх. №63-311/21.09.2011г. в частта му по т.2.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.1 АПК, на жалбоподателя следва да се присъдят направените от него разноски за държавна такса в размер на 10 /десет/ лева.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2 и чл.173, ал.2 от АПК, Административен съд- София град, Второ отделение, 41-ви състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ, по жалба на СНЦ „Център за НПО Р.“, със седалище и адрес на управление [населено място],[жк], частичния отказ на Изпълнителния директор на Агенция за социално подпомагане към Министерство на труда и социалната политика за предоставяне на достъп до обществена информация по т.2 от заявление с вх. № 63-311/21.09.2011 г., обективиран в решение с изх. № РД 04-48/03.07.2012г.

ВРЪЩА административната преписка на Изпълнителния директор на Агенция за социално подпомагане към Министерство на труда и социалната с адрес, [населено място], [улица] за ново произнасяне по заявление на СНЦ „Център за НПО Р.“, със седалище и адрес на управление [населено място],[жк], с вх. №63-311/ 21.09.2011г. в частта му по т.2, при спазване на задължителните указания на съда по прилагането на закона.

ОСЪЖДА Агенция за социално подпомагане към Министерство на труда и социалната с адрес, [населено място], [улица], да заплати на СНЦ „Център за НПО Р.“, Булстат[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място],[жк], представлявано от Г. М. Д., направените деловодни разноси в размер на 10 /десет/ лева.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред ВАС на РБ в 14- дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

СЪДИЯ: